

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi postanowieniem z 13 kwietnia 2015 roku oddalił wniosek W. B. o zasiedzenie własności nieruchomości (mieszkań) wraz z udziałem w gruncie, położonych w Ł. przy ul. (...) o powierzchni odpowiednio: 32,78 m², 18,30 m² i 10,32 m².

Apelację od powyższego postanowienia złożyła w dniu 5 czerwca 2015 r. wnioskodawczyni, działając przez swojego pełnomocnika będącego radcą prawnym. Zaskarżyła postanowienie w całości i zarzuciła obrazę przepisów prawa procesowego i prawa materialnego. Jednocześnie oświadczyła, że modyfikuje żądanie objęte wnioskiem w ten sposób, że wnosi o „stwierdzenie, iż wnioskodawczyni nabyła przez zasiedzenie udział w nieruchomości gruntowej, stosownie do udziału, który wskaże biegły z zakresu geodezji poprzez określenie powierzchni wszystkich zajmowanych przez W. B. i jej małżonka J. B. w stosunku do całej powierzchni nieruchomości położonej w Ł., przy ul. (...)”. W apelacji zawarty został wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego geodety. Skarżąca wносиła o „zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez stwierdzenie, iż wnioskodawczyni zasiedziała udział w nieruchomości objętej wnioskiem, który to udział wnioskodawczyni określi po zapoznaniu się z opinią biegłego z zakresu nieruchomości”.

Pismo zawierające apelację miało trzy strony. Na stronie trzeciej m.in. rozpoczynało się uzasadnienie apelacji, które było niepełne (ostatnie zdanie nie zostało dokończony). Apelacja była niepodpisana.

Zarządzeniem przewodniczącego wydziału z 12 czerwca 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczyni został wezwany do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez złożenie jednego jej odpisu oraz złożenia pozostałej brakującej części apelacji (w 4 egzemplarzach) i do podpisania apelacji - w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia apelacji.

W odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia braków formalnych apelacji, pełnomocnik wnioskodawczyni złożył pismo zawierające pełny tekst apelacji, składające się z 6 stron. Dwie pierwsze strony tego pisma są tożsame z apelacją wniesioną 5 czerwca 2015 r. Jednak kolejna, w części dotyczącej modyfikacji żądania objętego wnioskiem oraz początkowa część uzasadnienia apelacji nie pokrywa się z treścią pierwotnie wniesionej apelacji. W kolejnym piśmie wnioskodawczyni wniosła o „stwierdzenie, iż wnioskodawczyni nabyła przez zasiedzenie udział w nieruchomości położonej w Ł., przy ul. (...) dla, której Sąd rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi zbiór dokumentów Rep. H.. Nr 75 (...) wraz z odpowiadającym mu udziałem w gruncie, stosownie do udziału, który wskaże biegły z zakresu geodezji poprzez określenie powierzchni wszystkich zajmowanych przez W. B. i jej małżonka J. B. pomieszczeń w stosunku do całej powierzchni nieruchomości położonej w Ł., przy ul. (...)”. Tylko pierwsze zdanie z uzasadnienia apelacji w obu pismach (apelacji pierwotnie wniesionej i jej uzupełnieniu) jest dokładnie takie samo. Dalsza część uzasadnienia brzmi odmiennie w obu pismach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez W. B. podlegała odrzuceniu na podstawie art. 373 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, sąd drugiej instancji odrzuca apelację, jeżeli podlegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Podstawą odrzucenia apelacji przez sąd pierwszej instancji jest przepis art. 370 k.p.c., stosownie do którego odrzuceniu na posiedzeniu niejawnym podlega apelacja wniesiona po upływie przepisanej terminu, nieopłacona lub z innych przyczyn niedopuszczalna, jak również apelacja, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W realiach rozpoznawanej sprawy skarżąca – pomimo prawidłowego wezwania przez sąd pierwszej instancji – nie uzupełniła braków formalnych apelacji, tj. nie złożyła dalszej części pierwotnie wniesionej apelacji oraz nie złożyła jej odpisu.

Wprawdzie po wezwaniu do uzupełnienia braków apelacji pełnomocnik wnioskodawczyni załączył odpowiednią ilość egzemplarzy pisma procesowego, zatytułowanego „Apelacja wnioskodawczyni od Postanowienia Sądu Rejonowego

dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi (...)”, ale jego treść nie pokrywa się dokładnie z treścią niepełnej apelacji, wniesionej 5 czerwca 2015 roku. Inaczej sformułowano część obejmującą modyfikację żądania objętego wnioskiem, inaczej brzmi początek uzasadnienia. W tej sytuacji dalszej części pisma nie sposób traktować jako brakującej części apelacji wniesionej w terminie, a ponadto nie został złożony odpis apelacji w jej dokładnym brzmieniu (nie stanowi odzworowania pisma wniesionego pierwotnie).

Podzielić należy stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w postanowieniu z dnia 8 marca 2005 r. (IV CZ 2/05, LEX nr 603428), zgodnie z którym "odpisem" pisma w rozumieniu art. 128 k.p.c. jest dalszy jego egzemplarz zgodny z oryginałem. Może to być kopia tego pisma lub osobno wykonany jego duplikat. Warunkiem uznania pisma za "odpis" w rozumieniu wyżej wskazanych przepisów jest całkowita zgodność jego treści z treścią oryginału. Odpis pisma procesowego to kolejny jego egzemplarz, który jest zgodny z oryginałem, przy czym - co podkreśla się w doktrynie - nie ma znaczenia, czy jest to kopia maszynowa, kserokopia czy wydruk komputerowy. Wnoszone odpisy pisma procesowego powinny wiernie oddawać treść oryginału - gdyż tylko wtedy są rzeczywiście odpisami. Dokumentu nie odzwierciedlającego wiernie treści pisma procesowego nie można uznać za odpis, choćby strona, jej przedstawiciel lub pełnomocnik procesowy poświadczyła jego zgodność z pismem procesowym (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 stycznia 2012 r., II UZ 48/11, LEX nr 1163339).

W niniejszej sprawie nie zachodzi tożsamość niepełnego pisma wniesionego pierwotnie z pismem złożonym w ramach uzupełnienia braków apelacji. W tej sytuacji obowiązkiem Sądu pierwszej instancji było odrzucenie apelacji, zgodnie z art. 370 k.p.c. a jeśli ten Sąd tego nie uczynił, odrzucenie apelacji było obowiązkiem Sądu drugiej instancji, zgodnie z art. 373 k.p.c. Przepisy w tym zakresie są kategoryczne, a obowiązek sądu wezwania do usunięcia braków apelacji (a następnie jej odrzucenia, jeśli braki nie zostały usunięte) jest bezwarunkowy i nie zależy od przyczyn, z powodu których strona nie uzupełniła braków.

W tym stanie rzeczy, na mocy przytoczonych wyżej przepisów, apelację wnioskodawczyni W. B. należało odrzucić.